

Žmogaus būklės svarba greimės akivaizdoje

Angliai išmintyje yra reformulioti žodžiai, jog geriau mirti slo-
vint, negu gyventi atsiklaupus. Tai reiškia, kad žmogus turi dėl
savo gerovės, interesų ir nori būti visę gyvenimą, taip pat aplinkinių sprendimų
išsiūlymams įveikti. Greimė - tai įvykiai ar veiksmai kurie norinė
išgyventi, bet retas klaus galėti pasigirti su jais nesuscitintes. Norint gre-
imę įveikti, žmogus prireks ginklui jam svarbias vertės, atrasti savo je-
jegą, padėsinčią sunkumus įveikti. Taigi šis suprasclamė, jog pasidavimas
nera išėlis, o su sunkumais susidorsime.

Paižduki greimės akivaizdoje galėti lieknėnchas. Tačiau ne visi randasi
sugrįžtinių jegų, verčiančių nepriekerti, krovoti. Nuomel 1941 metais, naktį
iš 12-osių į 13-ojų sonetų česantiniukai puole lietuvių, misų žilių iškil-
diliūnų greimė, bet lietuvių nutarė nepriekerti "mononimams", taip apgyv-
dine į labiausiai išsibyrėjus, tuometinius asmenybės - Vytautas Landsbergis.
Nors esant didžiuliam pėsčiųjų netoli misų, bet ir hiltų gerovei išbūsti priešin-
galingam priešinį sugabutume ne lieknėnchas, bet Vytautas Landsbergis nepabūgo
vadovavo savanoriams, gyvendami lietuvių bei galiausiai pagelbė, jog lietu-
vių atlikėjai nepriblausomybę. Visgi ne visada galime riebtis ar norime
atsidurti greimėje. XIX a. pirmotasis puses lietuvių poetas, prozininkas, dra-
maturgas, teatralogas Balys Trauga pries savo valio buro ištrentas į Štethofo
koncentracijos stovyklą bei ūkiojo ten nėlgi ~~du metus~~. Nors gyvenimas lage-
ryje buvo itin sunkus, poetas nepabūso, išgyveno visas bausėbes bei senku-
mus, bei iš jo ištūches paruoše memuarinių romanių "Dievy miskas". Šis ro-
manas sunlenkę milžiniško sudomėjimo ir dažnai yra vaclinamas garsiaus-
iu lietuvių memuarinių kūrinii. Jame aprašoma harki basdiengybė koncentracij-
ių lajerryje. Tačiau poetas venge gailesčio: hūringys pilnas įronijos, o žiaurus
išgyvenimai dažniausiai paleikiama lengva jachčio forma. Balio Traugo vėtoje
daugelių peilių, tačiau jis alrado savo jeigu išgyventi sunčią realybę.
Net ir pačiose beriliūnųose situacijose priekalome išlifži būdros, nepa-
chuoti ~~mis~~, slėgiestilių sunbumams, netuzinėjanti. Taigi šis atradė savo jeigu

reprezentoti, išgyvenimo pacias apie minėjančias situacijas.

Viena iš didžiausių gresinių taufai ir žmogui - gimtojos kalbos praeilmos. Gimtoji kalba - tai didžiule vertybė, leidusi žmoniui išlikti vieniam vesus laisvies. Taikus gimtojos kalbos praeilėjimo paradydys šiuo laikais - nacionalinis lietuvių kalbos diktantai. Konkursas rengiamas lieknienais metais, o žmonės dalyvauja iš visos Lietuvos. Šio konkurso tikslas - prisiminti, ką galig verbi gimoji kalba, o dėl kurių jā domėlis, jā praeilėj. Nacionalinis lietuvių kalbos diktantai šalia lietuvių gretančių mohēbių sava kalba, jos neįmanė. Nori žiaus laikais mažai epie tai gresimą, bet anksčiau lietuviams yra tebė nukurli su didžiule albos įvykimo gresme. XVI a. pabaigos humanistas, Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės būningas Mikalojas Daukša dažnai paveljamas bei į labiausius iš lietuvių kalbos išsugojimą horoje asmuo XVI amžiuje. Gyvenęs laikotarpiu, buomet lietuviams gressė nutautėjimas, jis išverte "Postille", kurioje kreipiamasi į taufą, aprašomas gimtojos kalbos vertylės, simboliamas nutautėjimas. Kurangių autorius Šeifilojo blaškiniai, bus būty, jei taulos pradėtų balleti metima kalba, savoje pamiršty. Mikalojas Daukša lietuvius moko remdamasis didžiujų taufų istorijomis ir teigdamas, kad jos išliko tiki praeilėdomos gimtojos kalbos. Ir žiuos laikais, privalome giminėja kalbos praeilėti, neleisti jai išnykti, nes be kalbos nera ir taulos, kalba - pagrindinis salyvinantis dalykas. Taigi net ir paciose uželtingiausiose situacijose, pervojingiausiose laikotarpiose, privalome praeilėti pacias verbiavimus vertylės, horoje iš jų išsugojimą, būti drąsus ir veiklus.

Taijų danguolis yra mūsų net ir gresiant didžiuliui gresimai, esame linkę horočių iš savo gerovę, nerileidžiame stumdomi, išliekame veiklus. Tad gresmės akivaizdoje privalome išlaikyti surūpę jėgų, nepareikanti, išsugoti bei praeilėti pacias mums verbiavimus vertylės, nes tiki taijų išliksine, išveiksim mums gresiančius scenarius.

B. G.